

196. ՏՂԱՆ ՄՈՐԸ ԻՆՔՅ Ա ՕՆՈՒՄ

Մին քյնսիբ տղա փսակվում ա, հարսը պիրոնմ տոն, թողում մորը քշտին, ինքյը քյիննմ զարիբութուն, վըբր փող ըխշադի Հարսը մին փիս, կռապաշտ կնեգյ ա ինում, ըսկեսվորը օր ու արե շար տամ, միշտ նհետը կռեվ ար անում, իրեսնըյեր խոսում, ասում.—Հո՞ր ըս պարապ կենում, ուրոնշոն ըշխադած հացն օտում։ Ըսկեսուրը ետ ա տընոնում հարսեն ասում.—Պա հինշ ա՞նեմ, մըեծ կնեգյ ըմ, շատըս քյեցալ ա, խրեգյըս ա մնացալ, հի՞նշ կըկարեմ անեմ։ Հարսը թա.—Գյոնդոն չըմ, քյինն սրա-նրա հետե պեն ըրա, հաց տան, կեր։

Ըսկեսուրը քյիննմ ա սրա-նրա տոնը սրփոնմ, ճոնը պիրոնմ, լվացքն անում, մին պին ըն տամ, պիրոնմ ա տոն։ Լուսց ա պը-տահում, վըբր մին քանի օր պռավեն ծեն տվող չի ինոնմ, թա եք ինձետե պեն ըրա։ Հարսը նորից ա ըսկում ըսկեսվորը իրեսնըյեր խոսելը, թա.—Հինշ ը՞ս հպարապ տանը նատալ, հու վա՞ քու նն-քյնրըտ, վըբր ըխշադի, քեզ պահե։ Ըսկեսուրն ասում ա.—Հինշ ա՞նեմ, էլ ծեն տվող չի կա, թա հք պենըս ըրա։ Հարսը թա.—Մեն տվող չի կա, մին քանի ծոն տիր տակետ, յիրան նստե, ճոտեր հանե։ Պառավը մին տասսը ծոն վա տինոնմ տակեն, յիրան նըս-տում, վըբր նոտեր հանե։ Քսանմին օր պիտի ծոնվանցը յիրան նըս-տե, մին քանի օր վըբր անց ա կենում, հըրվաները կյամ ըն պռա-

վին ծին տամ, թա եք էսհինչ պենն ըրաւ: Հարսը խնայում ա, ասում տանը չի, քիւննցնալ ա էսհինչ շենը, իրան էսհինչ պարիկամեն կոշտը: Հըրվաները հըվատում են, ետ տընունում: Քսանմին օրը վըր անց ա կենում, պառավը ճոտեր ա հանում, հետան անում, պահում: Հինչտընդ քիւննամ ար, ճոտերը հետան քիւննամ ին, ինքյն էլ թուխարկանու մնան սնա ար անում, իրան յիրան հըվաքում, տանում փեյը քանդում, ճոտերը դիրավ անում, ռըրեգյոնը պիրում տոն: Մին քանի ամես ճոտերը պահում ա, վըր մծանում են, հարսը նորից ա ըսկեսվորը իրեսըյիւ խոսում, թա.—Հի՛նչ ըս հպարապ նստալ, էն ա ճոտերը շըհացալ են, միշտ հետա՛տ շըս ըննական տանես-պիրիս, քիւնն մին էլ մին օրիշ պեն ըրաւ: Պառավը թա.—Հի՛նչտեղ քիւննամ: Հարսը ասում ա.— էն ա քինդիրբազ ա եկալ, քիւնն իրանց քշտին մին պեն կասեն, կանես: Պառավը քիւննամ ա օրիշ տընդա եկած քինդիրբազեն կոշտը, հարսը աղերին նհետ մսլըհաթ ա անում, մին էծ ինքյ օնում, ըսպանում, տանում թաղում, աղերն էլ ծին տամ, պիրում օրհնել տամ՝ սարավ վկա, վըր ըսկեսուրը մընուալ ա, ինքյն էլ եկալ ա թաղալ: Պառավեն էլ քինդիրբազեն յիրն ծախում ա:

Պառավը քինդիրբազեն քշտին քյոսա յա տընունում, հինչտեղ քինդիրբազը իրան մարթուցը նհետ քիւննամ ար, ինքյն էլ նհետը: Շենան-շեն, քըղաքան-քաղաք պառավը քինդիրբազեն նհետ տոն ա կյամ էն քաղաքը, վըրդեղ իրան տղան ար ապրում: Խարսը վըր հանում ա քղաքն մարթուցը, թա քինդիրբազ ա եկալ, խաղ ա ըննական, պառվեն տղան էլ ա ըսկանում, քիւննամ թմաշա ընելի: Պառավը տղեն վըր հըռըցանա տընունում ա, ճիննանում ա: Մուտանում ա, կյեցեն քյոնին շիրերը մին-մին հանում եր քցում, իրեսը պեց անում: Տղան էլ մորն ա ճիննանում, իրուր անալ փըթաթվում են, ըսկըսում լնց ինիլը: Տղան վըր հըռըցնում ա, թա ըստեղ, սահանց քշտին հինչ օնես, մարը լիս մին-մին նաղ ա անում: Տղան օղում ա, վըր մորը տանն կոշտը, քինդիրբազը թողում չի, ասում ա փող ընք տվալ, ինքյ կալալ, էլ ետ ծխելի մընտք լօնենք: Տղան շատ դաշանք-պղատանք ա անում, իրանց տված փողեն էրկու շափ տամ քինդիրբազեն մարթուցը, մորը ետ ինքյ օնում, շիրերը փոխում, իրեսը ծասկում, իրան ըպրանքեն տն հնգերունցը նհետ տանում իրանց տոն: Կնգանը հըքընում ա, թա պա հոր ա՛ իմար, կնեղյն ասում ա.—Մընուալ ա, տարալ ընք էսհինչ տընդը թաղալ: Տղան թա՝ սոտ ըս ասում, կնեղյն ասում

ա.—Թա հըվատում չըս, քիինն ադերն անա հըրցըրու, նա չա թա-
ղալ, ասենք թա ես ըմ խափում, էն սուրփ մարթն է՞լ չի քեզ խը-
փըլական։ Տղան թա ադերը ծեն տո, թող կյա։ Ադերը վըեր կյամ
ա, տղան հըրցընում ա, տա ասում ա.—Փու մար էսհինչ տարեն
ա մընուալ, էսհինչ տընդն ընք թաղալ, կյիրիզմանն էլ ես ըմ օրհ-
նալ։ Տղան թա.—Դե տարեք իմոր կյիրիզմանն ինձ նշանց տվեք։
Կնեդյն ան ադերը տանում ըն էժը թաղած տեղը նշանց տամ։ Տը-
ղան իրան նհետ քիինացած մարթուցն ասում ա.—Քինդեցեք, յ
տընսնանք ըստեղ հինչ կա։ Փանդում ըն, տընսնում մին էժ տի-
րանժ դոթուն մեչին, թաղած։ Տղան ադերին ան իրան կնդանն ա-
սում ա.—Օղում ը՞ք, ես իմար տոնա օնեմ։ Տահանք թա.—Տոն
կալ։ Քյիննմ ըն տոն մորը ծեն տալ ա տամ, կյեցեն շիրերը հա-
նել տամ, իրան շուրերավը կյամ ա տահանց ըուալին վըեննը կե-
նում։ Տղան ադերին մրքան փոնում ա, ծիրք տամ, պուկում, ետ-
նան կնդանը տոնա քցում, քյիննմ մին օրիչ կնեդյ պիրոնմ։

